

pour qqn; κατά σφέας μαχέονται, IL. ils combattent avec leurs propres forces; περί τινι ου ἀμφί τινι, εἵνεκα τινος, IL. ou περί τινος, pour qqn ou pour qqe ch.; τόξοισι, IL. combattre à coups de traits; *particul.* : 1 combattre en combat singulier : καθ' ἓνα μάχεσθαι, HBT. combattre un contre un, en combat singulier || 2 combattre, lutter dans un concours || II *fig.* 1 combattre, lutter : τῷ λιμῷ καὶ τῷ δίψει, XÉN. contre la faim et la soif || 2 combattre en paroles, se quereller [R. Μαχ., frapper; cf. μάχη].

μαχοῦμαι, *v.* μάχομαι.

μάψ, *adv.* 1 en vain, inutilement; μάψ ὀμοῦσαι, IL. prononcer un serment qu'on ne tiendra pas || 2 sottement, follement || 3 sans raison, au hasard.

μαψίδιος, *α ου ος, ον*, vain, faux [μάψ].

μαψιδίως, *adv.* vainement, follement, sans raison.

***μάω** (*seul. pf. au sens d'un prés.* *μέμαα, d'où *pl.* μέμαμεν, μέματε, μεμάασι; 2 *duel* μέματον; *impér.* 3 *sg.* μεμάτω; *part.* μεμαώς, *gén.* μεμαῶτος, *mais acc.* μεμάστα et *pl.* μεμαότες (pour la formation de ce *part.* cf. βεθαώς, γεγαώς); *pl. q. pf.* 3 *pl.* μέμασαν) 1 être passionné, ardent : πρόσσω, IL. ἀντικρῶ, IL. s'élançer avec ardeur en avant, en face; ἐγχείρησι, IL. s'élançer avec les lances || 2 désirer vivement, être impatient de, *gén.* ou *inf.* || Moy. (μάομαι-ῶμαι, d'où *inf.* μῶσθαι, *part.* μῶμενος, *fém. dor.* μωμένα) rechercher, désirer, souhaiter, *acc.* ou *inf.*

μέ, *v.* ἐγώ.

μέγα, *neutre* de μέγας.

μέγαθος, *ion. c.* μέγεθος.

μεγάθυμος, *ος, ον*, magnanime, d'un grand cœur [μ. θυμός].

Μεγαιρα, *ας (ή) Μεγæρα* (Mégère) *une des Furies* [μεγαίρω].

μεγαίρω (*f.* μεγαρῶ, *ao.* ἐμέγηρα, *pf.* *inus.*) regarder comme trop grand, trop beau, d'où : 1 porter envie, envier : τινί, qqn, être malveillant pour qqn || 2 *p. suite*, refuser par jalousie, mettre obstacle à : τινός, à qqe ch., refuser qqe ch. (à qqn); τινί τι ου τινί τινος, être jaloux de qqn pour qqe ch., envier ou refuser qqe ch. à qqn; μηδὲ μεγίρης ἡμῖν τελευτῆσαι τάδε ἔργα, Od. et ne nous refuse pas d'accomplir cette œuvre; μνηστῆρας οὔτι μεγαίρω ἔρδειν ἔργα βίαια, Od. et je ne m'oppose pas à ce que les prétendants mettent en œuvre leur entreprise violente; κατακτῆμεν οὔτε μεγαίρω, IL. je ne m'oppose pas à ce qu'on brûle (les morts); *abs.* οὐ τι μεγαίρω, Od. je ne refuse rien, je consens à tout [μέγας; pour la formation cf. γεραιρω de γέρας].

μεγα-κήτης, *ης, ες* : 1 qui est un énorme cétacé; *p. ext.* énorme, monstrueux || 2 qui renferme d'énormes cétaqués [μ. κῆτος].

μεγάλα, *pl. neutre* de μέγας.

μεγάλ-ἀδικος, *ος, ον*, qui commet de grandes injustices [μ. ἀδικος].

μεγαλ-αλκής, *ής, ες*, d'une grande force, d'une grande puissance [μ. ἀλκή].

μεγαλαυχά-ω, être orgueilleux, se vanter [μεγάλαυχος].

μεγάλ-αυχος, *ος, ον*, plein de jactance, orgueilleux; τὸ μεγαλαυχον, XÉN. jactance, orgueil [μ. αὔχρω].

μεγαλειος, *α, ον*, qui a grand air, grand, magnifique || *Cp.* -ότερος [μέγας].

μεγαλειώς, *adv.* magnifiquement [μεγαλειος].

μεγαληγορέ-ω, se vanter [μεγαληγόρος].

μεγαληγορία, *ας (ή) 1* vantardise, jactance || 2 action de vanter, de louer avec emphase [μεγαληγόρος].

μεγαλ-ηγόρος, *ος, ον*, qui se vante [μ. ἀγορέω].

μεγαλ-ήτωρ, *ορος (ό, ή) 1* au grand cœur, au grand courage || 2 fier, orgueilleux [μ. ἤτορ].

μεγαλίζομαι (*impér.* 2 *sg.* -ίξο) se vanter [μέγας].

μεγαλογνωμοσύνη, *ης (ή) grandeur* ou noblesse de sentiments [μεγαλογνώμων].

μεγαλο-γνώμων, *ων, ον, gén. ονος*, qui a de grands sentiments, magnanime; τὸ μεγαλογνώμων, la magnanimité [μ. γνώμη].

μεγαλό-δοξος, *ος, ον*, de grande réputation, illustre [μ. δόξα].

μεγαλο-δωρεά, *ας (ή) munificence*, largesse [μ. δωρεά].

μεγαλοδωρία, *ας (ή) munificence* [μεγαλόδωρος].

μεγαλό-δωρος, *ος, ον*, qui fait de grands présents, généreux, magnifique; τὸ μεγαλόδωρον, la munificence [μ. δῶρον].

***μεγαλο-εργής**, *p. contr.* μεγαλοεργής, *ής, ες*, qui fait de grandes choses [μ. ἔργον].

μεγαλοεργία, *p. contr.* μεγαλοεργία, *ας (ή) grandeur* des actions [μεγαλοεργός].

μεγαλο-εργός, *ός, όν, c.* μεγαλοεργής.

μεγαλό-θυμος, *ος, ον*, au grand cœur, magnanime [μ. θυμός].

μεγαλο-κόρυφος, *ος, ον*, aux sommets élevés [μ. κορυφή].

μεγαλό-μητις, *ιος (ό, ή) aux grandes pensées*, aux pensées ambitieuses [μ. μητις].

μεγαλό-μισθος, *ος, ον*, qui se fait payer cher [μ. μισθός].

μεγαλόνοια, *ας (ή) 1 grande intelligence*, esprit sublime, génie || 2 magnanimité [μεγαλόνοος].

μεγαλό-νοος-ους, *οος-ους, οον-οον*, doué d'un grand esprit; τὸ μεγαλόνοον, grand esprit, génie [μ. νόος].

μεγαλο-πάθεια, *ας (ή) patience* [μ. πάθος].

μεγαλοπραγμοσύνη, *ης (ή) penchant* à faire de grandes choses [μεγαλοπράγμων].

μεγαλο-πράγμων, *ων, ον, gén. ονος*, qui entreprend de grandes choses [μ. πρᾶγμα].

μεγαλοπρέπεια, *ας (ή) magnificence*, générosité [μεγαλοπρεπής].

μεγαλοπρεπέως, *ion. c.* μεγαλοπρεπῶς.

μεγαλο-πρεπής, *ής, ες*, qui a grand air, magnifique; τὸ μεγαλοπρεπές, la magnificence || *Cp.* -έστερος, *sup.* -έστατος [μ. πρέπω].

μεγαλοπρεπέως, *adv.* magnifiquement, grandement || *Cp.* -πρεπέστερον, *sup.* -πρεπέστατα [μεγαλοπρεπής].

μεγαλο-σμάραγος, *ος, ον*, qui fait un grand bruit.

μεγαλό-σπλαγχνος, *ος, ον*, qui a l'âme altière [μ. σπλάγχνον].